

Bezield door geloof

Hoe is het mogelijk!!!

Vele gemeenten, één gemeenschap

Een wonderlijke combinatie, het verband van gemeenten en voor sommigen zelfs een onmogelijke combinatie. Gemeenten zijn zo verschillend van kleur en smaak, dat je je bij de één een vreemde eend in de bijt waant en je je bij de ander als een vis in het water voelt. Je één voelen met de ander te midden van velen, is trouwens ook binnen gemeenten een combinatie die onder druk staat. 'Ik beleef het geloof op mijn manier', klinkt het uit de mond van gemeenteleden, bijna met de ondertoon van 'En heb ik daar de ander voor nodig?'. Dan rijst de vraag: hoe zijn die vele gelovigen dan één? Waarin zij zijn één en wat bevordert deze eenheid?

In de Talmoed – de Joodse interpretatie van de Tenach, het Oude Testament – staat een boeiende uitleg van Exodus 19:2 en 3: 'Zij braken op vanuit Refidim, kwamen in de woestijn Sinaï en sloegen hun kamp op in de woestijn. Israël sloeg daar zijn kamp op tegenover de berg'. In die Joodse uitleg wordt de vraag gesteld: 'Waarom duurde het vijftig dagen (na de uittocht in Egypte), voordat God zich op de Sinaï aan het volk openbaarde? In de overlevering wordt als antwoord gegeven dat deze vijftig dagen nodig waren om van de velen ('zij sloegen hun kamp op' – meervoud) een eenheid te worden ('Israël sloeg zijn kamp op' – enkelvoud). Een mooie gedachte: God openbaart zich en/of kan pas te midden van zijn volk wonen, als het volk een eenheid is.

Verrijking

Dat confronteert ons met de vraag: gebruiken wij de tijd om de gemeenschap binnen gemeenten en tussen gemeenten te doen

groeien? We belijden en bezingen veelvuldig deze eenheid, maar daarmee is deze nog geen feit. Het doet me denken aan de woorden van een rabbijn: 'Hoe kun je zeggen dat je mijn broeder bent, als je niet eens weet waar ik woon, met wie ik leef en hoe ik mijn tijd besteed?' Dezelfde onwetendheid (of moeten we zeggen: ongeïnteresseerdheid?) zien we ook tussen gemeenten. Wij groeien als we de ander niet als een bedreiging zien of afstand nemen van de ander, maar als wij die ander zien als een verrijking voor je eigen leven. Dat geldt voor de relaties binnen een gemeente, maar ook voor de relaties tussen gemeenten.

Wij zien onder jongeren een groeiende beweging om samen te zoeken naar nieuwe vormen van gemeenschap. Een tendens die dwars door alle kerken heenloopt. Zij hebben het verlangen om Jezus' beweging naar/in deze wereld vorm te geven door nieuwe vormen van kerk-zijn. Ook zien wij bestaande gemeenten zich afvragen: op welke wijze zijn wij of kunnen wij betrokken zijn bij onze omgeving?

Wij hebben een rijke schat in onze baptisten-traditie als het gaat om gemeenschapsvorming binnen gemeenten en tussen gemeenten. Gemeenschap is een krachtig kenmerk in het getuigenis van de kerk. Ik hoop dat dit blad uw nieuwsgierigheid zo prikkelt, dat het u stimuleert in uw bijdrage om de gemeenschap, zowel binnen uw gemeente, als tussen de gemeenten, te bevorderen.

*Albrecht Boerrigter
Algemeen Coördinator Unie*

Bruisend en borrelend

W ie de jaarverslagen van de verschillende taakvelden en werkgroepen over 2010 heeft gelezen, kan niet anders dan tot de conclusie komen dat de Unie leeft. En dan niet in de zin van: overleven, nog net ademend. Nee

integendeel, de Unie bruist van de activiteiten en van de inspanningen om de aangesloten gemeenten te ondersteunen in hun opdracht!

Degenen die de jaarverslagen niet hebben gelezen en bijvoorbeeld ook niet regelmatig op de website kijken, hebben misschien wat minder zicht op die bruisende en borrelende organisatie daar in Barneveld. Gelukkig geeft dit themanummer van Baptisten.nu de gelegenheid om iets van al dat leven binnen onze Uniegemeenschap te laten zien.

Het Uniewerk is opgedeeld in vijf verschillende taakvelden: gemeenteopbouw & evangelisatie, theologische vorming, zending & diaconaat, vrouwenwerk en jeugdwerk. Binnen al deze taakvelden vinden ontwikkelingen plaats en worden activiteiten georganiseerd. Tegelijkertijd hebben alle taakvelden een directe link met wat er in de gemeenten gebeurt. Vanuit die combinatie hebben we deze Baptisten.nu opgebouwd: we horen wat er in de taakvelden speelt, maar zien dat direct geïllustreerd met ervaringen uit de praktijk van gemeenten.

En dat levert inspirerende verhalen op! Bijvoorbeeld over de succesvolle buddygroepen in Harderwijk, waar jongeren in kleine groepen aan relaties bouwen en kunnen groeien in hun geloof. En over de enthousiaste plannen om in de regio Rotterdam twee nieuwe gemeenten te stichten. Over het positieve contact dat de baptistengemeente Arnhem-Centrum onderhoudt met een groep Iraniërs. En over het Seminarium dat studenten wil vormen tot 'onverschrokken, onbevangen en bewogen voorgangers' die de taal spreken van mensen van deze tijd.

De Unie borrelt en bruist en vele van onze gemeenten borrelen en bruisen. Onze inspanningen, onze creatieve ideeën, onze goede bedoelingen hebben echter geen zin als we het werk uit eigen kracht doen. Als Unie willen we meer en meer bezield zijn door ons geloof en van daaruit de wereld ingaan om de liefde van Christus in woorden én in daden te laten zien in de wereld. Ik hoop dat u deze passie herkent in de artikelen in dit blad en erdoor geïnspireerd wordt.

Gerdien Karssen
Communicatiemedewerker Unie

INHOUD

6 Alliantie voor het evangelie

In de regio Rotterdam zijn vergevorderde plannen voor het stichten van twee nieuwe gemeenten. 'Elke gemeente kan gemakkelijk betrokken zijn bij zending in Nederland', denkt Oeds Blok.

8 en 9 Kleine gemeenten

Op de AV is een voorstel besproken voor de ondersteuning van kleine gemeenten. Zutphen is zo'n kleine gemeente en heeft goede ervaringen met de gemeenteopbouwwerkers van de Unie.

16 en 17 Buddygroepen

Jongeren hebben behoefte aan echte relaties, aan mensen bij wie ze hun verhaal kwijt kunnen en zichzelf kunnen zijn. In Harderwijk wordt met succes gewerkt met buddygroepen.

En verder...

- 2 Vele gemeenten, één gemeenschap
- 4 Bijbelstudie: Een theologie van vernieuwing
- 7 Nieuws
- 10 De missionaire voorganger
- 12 Diaconale beweging
- 15 Vrouwen verbinden
- 19 Gedoopt & Overleden
- 19 Colofon

Coverfoto: Bram Postma

Een theologie van vernieuwing

Nigel Wright

Dr. Nigel Wright is rector van Spurgeon's College in Londen. Hij

hoorde in de jaren tachtig van de vorige eeuw tot een groep van jonge predikanten die de handen ineen sloegen voor vernieuwing van de Engelse Unie. Via lezingen en boeken en ook als bestuurder binnen en buiten de Unie heeft hij grote invloed gehad op de vernieuwing die de Engelse Unie de laatste decennia heeft door-gemaakt.

Een belangrijke slogan van de Reformatie was *Ecclesia reformata semper reformanda*: de kerk van de Hervorming dient telkens weer hervormd te worden. Dat is een dynamisch uitgangspunt, dat deel uitmaakt van het protestantse ideaal en ons eraan herinnert dat de kerk van Jezus Christus een kerk onderweg is. Als de kerk liever het Woord van God als leidraad neemt dan menselijke tradities, moet zij rekening houden met voortdurende verandering. Er bestaat geen vorm van kerkelijk leven, waar ook ter wereld en in welke denominatie ook, die kan claimen de enige ware, perfecte vorm van kerk te zijn. In tegendeel, we zijn onderworpen aan Gods Woord, dat tot ons spreekt door de Bijbel en tot leven gewekt wordt door de heilige Geest. Daarom moeten we steeds weer veranderen.

Het is een protestants ideaal, omdat het ook een bijbels ideaal is. De apostel Paulus zegt het zo: 'En wij allen die met een aangezicht waarop geen bedekking meer is de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is' (2 Kor. 3:18, NBG'51). We moeten daarom niet alleen hervormd worden, maar vernieuwd door het werk van de Geest van God, die ons steeds meer gelijk maakt aan het beeld van Gods eigen Zoon. Hervorming is niet mogelijk zonder voortdurende geestelijke vernieuwing van het innerlijke leven van de gelovigen en van het gemeenschappelijke leven van de kerk. Het vernieuwende werk van Gods Geest drijft ons voort, rust ons toe voor onze dienst in de kerk en geeft ons kracht voor ons handelen en voor onze zending in de wereld.

Omdat baptisten zich door de Bijbel laten gezeggen, zit in hun genen het

beseft dat er altijd meer te leren valt. Zij hebben zich geïdentificeerd met de geweldige (in Nederland gehouden) preek van de onafhankelijke prediker John Robinson, die zijn volgelingen voorhield dat 'de Heer ons nog meer licht en waarheid wil laten ontdekken in zijn Woord'. In het verbond dat gelovigen in deze gemeenschappen met elkaar sloten, zei men vaak dat zij zich verbonden om 'samen te wandelen in de wegen van de Heer die Hij hen had bekend gemaakt of nog bekend zou maken'. Dat is

natuurlijk ook wat ze hadden ervaren toen zij nieuwe ontdekkingen deden die ertoe leidden dat ze voortaan gelovigen doopten in plaats van kleine kinderen, dat ze geen staatsbemoeienis wilden met het kerkelijk leven en een congregationalistisch bestuur instelden (dat is een bestuur waarbij de gemeente het hoogste beslisorgaan is en niet de bisschop of de kerkenraad). Nieuw licht en nieuwe ervaringen waren doorgebroken.

Blijven veranderen

Als baptisten al een traditie hebben, dan is het de traditie dat ze moeten blijven veranderen! Dat wil niet zeggen dat elke verandering goed is; alleen die veranderingen waarvan gezegd kan worden dat ze 'ontdekt zijn in Gods Woord' en die ertoe leiden dat we door de Geest hervormd worden naar het beeld van Christus. Dat is echte geestelijke vernieuwing. Natuurlijk zullen de gemeenten van Christus veranderen om aan te sluiten bij de tijd en de context waarin ze geplaatst zijn – dat is een simpele manier om te zeggen

dat het Evangelie moet incarneren in mensenlevens. Maar in dat alles moeten ze er altijd op gericht zijn om trouw te blijven aan de Levende God en vernieuwd te worden tot het beeld van Christus.

Deze verandering heeft diverse kanten. Zij is persoonlijk in de zin dat onze eigen toewijding aan God door Christus steeds weer vernieuwd moet worden. Zij raakt ons samen omdat we ons leven als christenen met elkaar vorm moeten geven in onze gemeenten en in

onze gezamenlijke dienstverlening. Zij raakt de liturgie, want onze erediensten moeten fris en inspirerend blijven. Zij is structureel, want wat gisteren goed was voor Gods zendingsbeweging is misschien vandaag niet meer zo goed en moet dus opnieuw doordacht worden. En zij heeft een ethische kant, want als we vernieuwd worden naar het beeld van Christus, leren we om niet wereldgelijkvormig te zijn, maar om in elke generatie Hem te gehoorzamen.

En dat wordt allemaal bewerkt door 'de Here die Geest is'. Het is geen menselijke prestatie, maar een goddelijke gave waarnaar we moeten zoeken tot we haar vinden. Te leren ernaar te zoeken, ernaar te hongeren en te dorsten – dat is de uitdaging waarvoor we staan, in alle delen van de kerk.

*dr. Nigel Wright
Rector Spurgeon's College, Londen*

(Nederlandse vertaling Tineke Visser-Oosterling)

Wordt u partner in dit project?

Voor het stichten van nieuwe gemeenten is geld nodig, onder meer voor het betalen van de gemeentestichters en het organiseren van activiteiten. Wilt u partner worden in dit project? Kijk voor meer informatie op www.baptisten.nl/gemeentestichting.

Alliantie voor het evangelie in regio Rotterdam

Een alliantie voor het evangelie. Onder dat motto is aan vijf baptistengemeenten in Zuid-Holland gevraagd de handen ineen te slaan voor een nieuw gemeentestichtingsproject. Het voorstel is om zich samen met de werkgroep Gemeentestichting van de Unie in te zetten voor de vorming van twee nieuwe gemeenten: een in de multiculturele Agniesebuurt in Rotterdam en een in de vinewijk Carnisselande in Barendrecht. Voor beide locaties wordt een parttime gemeentestichter gezocht, terwijl de baptistengemeente Rotterdam-Centrum, die sinds 2009 vacant is, op zoek gaat naar een voorganger die mede bij dit project betrokken zal zijn.

Oeds Blok, coördinator gemeentestichting bij de Unie, is erg enthousiast over het project.

‘De gemeenten Rotterdam-Centrum, Pernis, Dordrecht, Spijkenisse en Maassluis zijn erbij betrokken. Op basis van Filippenzen 1:5 heb ik gepleit voor het smeden van een alliantie voor het evangelie, om samen het uitdragen van Gods woord in deze twee wijken te gaan dragen. Daar hebben de gemeenten heel goed opgereageerd, hoewel er wel wat tijd nodig was om te wennen aan het idee van gemeentestichting. Dat hoort er trouwens ook bij.’

Geloofsavontuur

In een bijeenkomst in Rotterdam sprak de werkgroep met de raden van de betrokken gemeenten. ‘In dat gesprek kwam het plan echt tot leven’, aldus Blok. ‘Ik merkte dat de mensen aan de ene kant het geloofsavontuur proefden en daar enthousiast over werden, maar zich tegelijkertijd ook wel heel sterk

afvroegen of het wel zou gaan lukken. Vooral bij de Agniesebuurt zette men vraagtekens: wat kun je in zo’n multi-

culturele buurt nu bereiken. Maar aan de andere kant stelden we vast dat juist daar de grootste uitdaging ligt.’

Blok hoopt dat het project niet alleen wordt gedragen door de vijf direct betrokken gemeenten, maar dat vanuit het hele land ondersteuning zal komen. ‘In ons plan hebben we dit genoemd: één Heer, één familie, één missie. We willen andere gemeenten en individuele gemeenteleden oproepen om partner in het project te worden. Een kring in Ede die actief voor het project bidt en af en toe kaarten stuurt, een vrouwengroep in Friesland die geld inzamelt met een actie, gemeenten die er twee keer per jaar voor collecteren, dat is mijn droom. Dat zou een geweldige eenheid geven. En zo kun je ook heel gemakkelijk betrokken zijn bij zending in Nederland.’

Gerdien Karssen

Foto: Rogier Bos

Eerste dopelingen in piepjonge gemeente in Wageningen

Verheugd kijkt de piepjonge Baptistengemeente terug op de afgelopen maanden waarin een langzame, maar gestage groei van de gemeente is te constateren. De eerste dopelingen meldden zich en zijn op 4 april van dit jaar gedoopt in het kerkelijk centrum de Vredenhof in Wageningen. Een ontroerend moment voor de gemeente maar bovenal voor Sjors en Jolie Verweij die de eerste doop door onderdompeling in de Baptistengemeente in Wageningen mochten ondergaan. De gemeente is dankbaar voor hoe goed het gaat. Naast de gestage groei is men blij met het kringenwerk. In de afgelopen periode zijn er vier kringen gestart bestaande uit elk twaalf trouwe gemeentegangers.

Jos Pieters

Beroepingswerk

→ Op de gemeentevergadering van 30 maart 2011 heeft de Baptistengemeente Zoetermeer met algemene stemmen besloten broeder M. Pfähler te beroepen als voorganger in bijzondere dienst. Br. Pfähler is sinds een jaar als geestelijk verzorger verbonden aan het Reinier de Graafziekenhuis in Delft.

Winnaars puzzel

De oplossing van de puzzel in nummer 1 was ‘Gods leiding’. Winnaars waren: Kl. Benjamins uit de baptistengemeente Hoogeveen Bethel en Tjipke van der Veen uit de baptistengemeente Noordbergum. Zij krijgen een boek toegestuurd.

Vijftigjarig jubileum Hengelo 't Venster

Op 3 juli hoopt de Baptistengemeente Hengelo 't Venster haar vijftigjarig jubileum te vieren met een dankdienst onder leiding van br. Dick Hoekman. Ieder die zich verbonden voelt met de gemeente is van harte uitgenodigd deze feestelijke dienst bij te wonen. Het programma start om 10.00 uur met een kopje koffie, waarna om 10.30 uur de dienst begint. Na afloop is er ruim gelegenheid om met elkaar verder te praten. Ter gelegenheid van het jubileum is er ook een boekje vol

herinneringen en herkenning samengesteld. Dit wordt ook op 3 juli gepresenteerd. Wilt u een bijdrage leveren in deze dienst of wilt u meer informatie hebben, neem dan contact op met de secretaris, Maria Weterings, tel. 074-2435492 of mct.weterings@kpnmail.nl. In Hengelo is van oudsher een Uniegemeente in het centrum van de stad. Nu de Baptistengemeente Hengelo Centrum. Vijftig jaar geleden was Hengelo een stad die hard groeide en waar veel nieuwe wij-

ken werden gesticht. Onder leiding van de toenmalige voorganger van de Baptisten Gemeente, ds. F. Huizinga, groeide het verlangen om een gemeente te stichten. Dat werd een wijkgemeente aan de rand van de nieuwbouwwijken. Door de karakteristieke bouw met veel ramen werd het 't Venster genoemd. Na enkele jaren was de gemeente zodanig gegroeid dat men zelfstandig verder kon. Nu is dat een kleine gemeente die trots is op haar onderlinge betrokkenheid.

Kleine gemeenten: een kleine vlam, een groot vuur!

Kleine gemeenten hebben hun eigen aandachtspunten en vragen. Het zijn vaak gemeenten waarin men sterk met elkaar verbonden is en waarin iedereen weet 'ik hoor erbij en mijn inzet wordt gewaardeerd'. Het zijn gemeenten die ernaar verlangen een licht te zijn in hun dorp of stad. Gemeenten die tegelijk vaak het gevoel hebben 'we zijn met zo weinig, wat kunnen wij nu betekenen?'

Het afgelopen jaar hebben we met een aantal van deze gemeenten gesprekken gevoerd over welke behoefte er bestaat aan ondersteuning en hebben we een aantal gemeenten met maximaal 75 leden begeleid.

Twee sporen

Veel kleine gemeenten hebben behoefte aan continuïteit en geloofsgroei, zij hebben behoefte aan een 'gezicht', ofwel aan iemand die een aantal jaren met hen optrekt en de gemeente begeleidt. Vandaar dat wij het 'plan ondersteuning kleine gemeenten' ontwikkeld hebben. Dit plan heeft twee sporen.

Het eerste spoor is de incidentele ondersteuning van gemeenten. Gemeenten kunnen zelf een keuze maken uit het grote aanbod dat de Unie van Baptistengemeenten heeft op het terrein van begeleiding, advies en toerusting. Zij kunnen elk jaar vier dagdelen ondersteuning krijgen in bijvoorbeeld het meedenken over visie en beleid, jongerenwerk of zending en diaconaat. Of de gemeente kan er voor kiezen gebruik te maken van het cursusaanbod van de Unie. Diverse cursussen over bijvoorbeeld pastoraat, kringen, gaven en missionair gemeente zijn kunnen gegeven worden in de gemeente. In de folder 'Een kleine vlam, een groot vuur' leest u meer over dit aanbod.

Het tweede spoor is de meerjaren ondersteuning. Zoals genoemd hebben kleine gemeenten vaak behoefte aan iemand die langdurig met hen op weg gaat, bijvoorbeeld voorgaat in diensten en specifieke taken in de gemeente op zich neemt. Dit kan een interim-voorganger of gemeenteopbouwwerker zijn. Omdat sommige kleine gemeenten minder financiële armslag hebben, is het fonds 'ondersteuning kleine gemeenten' gevormd. Kleine gemeenten kunnen onder specifieke voorwaarden een beroep doen op dit fonds, waardoor zij een financiële bijdrage krijgen om zo een interim-voorganger of gemeenteopbouwwerker te kunnen betalen. Meer informatie hierover vindt u in het 'plan ondersteuning kleine gemeenten'.

Op deze manier willen we kleine gemeenten ondersteunen om zo met hen het verlangen te delen dat een kleine vlam een groot vuur wordt, een vuur dat uitstraalt naar de omgeving!

Ingeborg Janssen
Gemeenteopbouwwerker Unie

Zutphen: goede ervaringen met hulp Unie

Met 46 leden en gemiddeld zo'n twintig tot dertig bezoekers in de zondagse diensten behoort Zutphen tot de kleine gemeenten binnen onze Unie. Da. Martha Terwel was in de jaren negentig zes jaar als parttime voorganger aan de gemeente verbonden en keerde daar na haar periode in Den Haag ook weer terug, nu als gemeentelid. 'In een kleine gemeente zijn de lijnen kort, kun je snel beslissingen nemen en kan een grote saamhorigheid bestaan', zegt ze, 'maar er zijn ook nadelen: je bent soms erg gericht op overleven en je kunt niet zoveel nieuwe dingen oppakken'.

De gemeente Zutphen werd 53 jaar geleden door ds. Henk de Boer gesticht vanuit de baptistengemeente Deventer. In de loop der jaren had de gemeente een aantal parttime voorgangers, consultants en pastoraal werkers. 'De gemeente is altijd vrij klein gebleven', vertelt Terwel. 'Op verschillende momenten hebben we een beroep gedaan op de Unie en ik heb de medewerkers ervaren als heel trouw en toegewijd. Zo is Arjan Treuren ongeveer een jaar in onze gemeente aan het werk geweest, nadat we een moeilijke tijd hadden gehad die ons ook een aantal leden had gekost. Samen met een stagiair, Jan-Martin Berghuis, heeft

Koffiedrinken na de dienst in Zutphen. Foto: Martin de Vlas

hij onder meer gespreksgroepen opgezet, die heel goed liepen. Meer recent heeft Albrecht Boerrigter zich voor ons ingezet, en ook dat was een goede tijd. Hij heeft bijvoorbeeld bijbelstudiegroepen op de rails gezet om te praten over de identiteit van onze gemeente, de toelating van nieuwe leden en over ethische kwesties die speelden. Ook heeft hij een nieuwe structuur aangedragen om het tekort aan raadsleden op te vangen. In deze nieuwe opzet hebben vanuit de verschillende gemeenteactiviteiten twee afgevaardigden zitting genomen in de coördinatiewerkgroep.

'Je bent soms erg gericht op overleven'

De werkgroep fungeert als raad en de deelnemers zijn door de gemeente gekozen. Dit werkt nog steeds.' Weinig menskracht voor de raad, maar ook voor andere activiteiten, is één van de nadelen waar Zutphen als kleine gemeente tegenaan loopt. 'Dit maakt ook dat je zelf een

grote verantwoordelijkheid voor alles voelt. Als je een keer overweegt niet naar de dienst te gaan, weet je dat je afwezigheid meteen een lege plek betekent.' Ook moet het gemeentewerk door maar heel weinig schoudergedragen worden. 'Je kunt daardoor niet gemakkelijk iets extra's doen. Dat bedoel ik met: je bent gericht op overleven.'

Doopdienst

Het organiseren van de Alpha Cursus vorig jaar was dan ook een extra grote uitdaging voor Zutphen. Ingeborg Janssen, ook een

ze graag een vervolg wilden. Daarom komen er vanaf september nog zes avonden, waar ook Ingeborg Janssen weer bij betrokken zal zijn.' Uit de Alpha Cursus vloeide ook een doopdienst voort. 'Met Pasen mochten we een jongeman van begin twintig dopen. Hij had wel vijftig familieleden en collega's uitgenodigd en de kerk was met zo'n negentig bezoekers bomvol. Dat gaf de gemeente echt een kick. Veel van de gasten kwamen normaal nooit in de kerk, dus ik vond het zelf ook heel bijzonder om in een korte preek over Handelingen 8 het evangelie uit te mogen leggen. Een bevestiging om met elkaar zo'n hoogtepunt te beleven.'

Gerdien Karssen

De missionaire voorganger

Van oudsher leidde het seminarium gemeentevoorgangers op. Het onderwijsprogramma richt zich tot op heden op de beroepsrollen van prediker, pastor, toeruster en leidinggevende. Inmiddels spreken we uniebreed over missionaire gemeente en het stichten van gemeenten en gaat ook de belangstelling van studenten hier in toenemende mate naar uit. Vraagt dit om een ander voorgangersprofiel?

Met de werkveldcommissie (WVC) zijn we als docenten hierover in gesprek. De WVC bestaat uit voorgangers en gemeenteleden die met ons meedenken en praten over de aansluiting van de opleiding op de praktijk. De eerste 'schetsen' van de missionaire voorganger delen we in dit artikel met u en we horen er graag reacties op!

Wie missionair wil werken moet twee zaken voortdurend goed in de gaten houden. In de eerste plaats kent de missionaire voorganger het verhaal van de Bijbel en het Koninkrijk van God door en door. Zonder een gedegen theologische kennis komt al het missionaire handelen in de lucht te hangen. In de tweede plaats kan de nieuwe voorganger zich goed bewegen binnen de (postmoderne) cultuur van deze tijd. De voorganger als grensganger tussen gemeente en samenleving. Hij (her)kent de bewegingen in de samenleving en kan deze interpreteren en evalueren in het licht van de Bijbel.

Dat vraagt om onverschrokken, onbevangen en bewogen voorgangers. Die op hun beurt anderen kunnen helpen om vrijmoedig christen te zijn in de wereld van alledag. Het hebben van een missionaire taal ('we willen naar buiten treden') wil nog niet zeggen dat een gemeente missionair is. De missionaire voorganger zal in staat moeten zijn mensen toe te rusten om missionair te zijn op de werkvloer, in de buurt of bij de sportvereniging.

Om dat te kunnen bereiken hebben we verschillende typen voorgangers nodig. De gemeentetransformator die de gemeente meeneemt en ondersteunt in de veranderingsprocessen die nodig zijn. De gemeentestichter die nieuwe vormen van gemeente-zijn uitdenkt en ontdekt door in de praktijk te experimenteren. Geestelijke verzorgers die met mensen van heel uiteenlopende achtergrond kunnen communiceren van hart tot hart, in een taal die verbindt en inspireert.

In de komende maanden zullen de docenten het onderwijsprogramma vanuit deze gedachten doorlichten en doormeten en in overleg met de WVC nadenken over de consequenties daarvan. Daarbij nemen we ook graag uw reacties mee. Zo willen we samen zorgen voor voorgangers die toekomstbestendig zijn.

Eduard Groen & Teun van der Leer

'Jezus zocht de mensen op in hun nood'

Een mooi voorbeeld ziet hij in Delfzijl. 'Daar is de evangelisatiecommissie heel actief bezig om zich via studiedagen te laten onderwijzen, waarna ze de opgedane kennis via diensten aan de gemeente overdragen. Zo is de gemeente bezig met een proces van bewustwording. Praktisch komt dit tot uiting in de ondersteuning van de voedselbank. En ik hoorde dat mijn oude stagegemeente, Hoogezand-West, na

Missionair gemeente zijn begint met daden

'De samenleving is veranderd, de drempel om een kerk binnen te gaan is hoger geworden en mensen spreken de taal van de kerk zelfs helemaal niet meer. Als je als christen in die omstandigheden iets wilt betekenen, vraagt dat beweging voor mensen die verloren dreigen te gaan, en een hele nieuwe manier van kijken.' Aan het woord is Fokko Stalman, student aan het Baptisten Seminarium en als pastoraal werker verbonden aan de baptistengemeenten Emmer-Compascuum en Delfzijl.

Vroeger was een groot deel van ons land in elk geval in naam christelijk. Dat is radicaal veranderd, maar als kerk zijn we ons daar vaak nog te weinig van bewust', denkt Stalman. 'Als christen, en ook als voorganger, moet je de taal van deze tijd leren spreken. Dat betekent niet dat de boodschap aangepast moet worden. Juist niet. De boodschap van Christus staat al 2000 jaar als een huis. We moeten alleen opnieuw leren die boodschap te communiceren, zodat mensen van deze tijd hem begrijpen.'

Missionaire taal

Missionair gemeente zijn begint overigens niet alleen met het aanpassen van je taal, benadrukt Stalman. 'Als kerken zijn we geneigd vooral te praten naar de samenleving toe. Maar ik denk dat we juist ook met daden naar buiten moeten gaan. We moeten heel praktisch de diaconie herontdekken, en daardoor de liefde van Christus laten zien. Jezus was Zelf ook niet iemand die van een afstand naar mensen riep. Hij zocht de ander op in zijn nood en probeerde te helpen. In die ontmoeting kreeg Hij vrijwel altijd de gelegenheid te spreken over het Koninkrijk van God, maar datgene wat Jezus ten diepste

motiveerde was Gods enorme liefde voor de mensen.'

Stalman probeert deze boodschap actief te verspreiden in de gemeenten waar hij vooraan gaat. 'Een bekende slogan uit onze baptistengeschiedenis is: elke baptist een evangelist. Zulke missionaire taal gebruiken betekent nog niet dat je ook missionair bent. De volgende stap is vaak om een evangelisatiecommissie in te stellen die bijvoorbeeld eens per maand een evangelisatiedienst met een missionaire boodschap en een mooi koor organiseert. Het wordt een mooie avond, maar in de zaal zitten alleen christenen... We proberen nog altijd mensen naar binnen te trekken, maar zo werkt dat niet meer.'

'Met andere ogen gaan kijken' begint er volgens Stalman mee dat je je bewust gaat afvragen welke mensen er eigenlijk in de omgeving van je kerkgebouw wonen. 'Wat drijft hen, wat zijn hun verlangens, wat zijn hun noden. Vervolgens mag je als gemeente gaan ontdekken hoe je in die specifieke omgeving je plaats kunt innemen, hoe je deel van die samenleving kunt zijn en daarin Gods licht kunt laten schijnen en zijn liefde kunt communiceren.'

de verhuizing naar een nieuwe wijk nu met 'Kerk in de buurt' is gestart. Dat is een project om de kerk te betrekken bij de buurt en de buurt betrekken bij de kerk. Dit zijn positieve initiatieven.'

Gerdien Karssen

Fokko Stalman wil dat gemeenten bewust hun plaats in de samenleving innemen.

Diaconale beweging

Wanneer theologen spreken over de missie van de kerk hier op aarde, dan gebruiken ze vaak de woorden aanbidding (leitourgia), gemeenschap (koinonia), getuigenis (kerygma) en de dienst van barmhartigheid (diakonia). Je kunt dus niet spreken over 'missionair gemeente zijn' zonder na te denken over diaconaat. Een definitie van diaconaat die veel gebruikt wordt is de volgende: 'Onder diaconaat/diaconie verstaan we het handelen vanuit en door kerken en andere door het evangelie geïnspireerde groepen en bewegingen dat gericht is op het voorkomen, opheffen, verminderen dan wel mee uithouden van lijden en sociaal-maatschappelijke nood van individuen en van groepen mensen en op het scheppen van rechtvaardige verhoudingen in kerk en samenleving.' (Barmhartigheid en Gerechtigheid: Handboek Diaconiewetenschap (Crijns, 2004, p.392))

Deze definitie houdt ons direct een spiegel voor, omdat het zo dicht bij de missie van Jezus Zelf komt (bijv. Luk 4:14-21, Mat 25:31-46). Jezus was bewogen met de hoeren, de tollenaars, het uitschot van zijn tijd, en hij kaartte het onrecht aan bij de machthebbers. De weg van Jezus was een weg van liefde en dienstbaarheid, maar ook van (geweldloos) protest tegen onrecht.

Diaconaat stinkt

Hier ligt voor ons Westerse christenen wel een stevige uitdaging, omdat, zoals een diaconaal werker eens zei, 'diaconaat stinkt'. Het is geen succesverhaal, het is niet leuk of gemakkelijk. Diaconaat gaat over kwetsbare mensen, mensen met problemen, mensen die met allerlei soorten ellende te maken hebben. 'Missionair gemeente zijn' gaat ineens niet over inspirerende diensten met een fantastische band of over het gebruik van hippe social media voor evangelisatie. 'Missionair gemeente zijn' gaat dan over duurzame relaties opbouwen met mensen, echt leren luisteren, een extra stap zetten en wanneer nodig inderdaad een 'stinkend' huis binnengaan. Tegelijkertijd gaat het dan ook om het ontmoeten van echte mensen in een echte wereld. En daar in dat lijden en in die ander, ontmoeten we Christus. We zijn gemaakt om te dienen.

Beginnend bij de Griekstalige weduwen in Handelingen 6, tot de ziekenhuizen gesticht vanuit kloosterordes in de middeleeuwen. Van het begin van het Nederlandse baptisme en haar strijd tegen het drankgebruik in de veenkolonien, van baptistendominee Martin Luther King in de strijd tegen de onderdrukking van de zwarte bevolking in Amerika, tot vele hedendaagse kerken in ontwikkelingslanden die gemeenschapsopbouwwerk (community development) beginnen. De gemeente van Christus is een diaconale gemeente met een missie voor de wereld om, geïnspireerd door Jezus' liefde en bekrachtigd door Gods Geest, te streven naar een wereld waarin vrede en gerechtigheid heersen.

Hans Riphagen
Taakveldverantwoordelijke Zending en Diaconaat

Om gemeenten te ondersteunen in hun diaconale opdracht is er vanuit het taakveld Zending en Diaconaat een module beschikbaar om samen met de gemeente aan de slag te gaan met het opzetten of juist het versterken van diaconaal beleid. Voor meer informatie kunt u terecht bij de taakveldverantwoordelijke, Hans Riphagen (Hans.riphagen@baptisten.nl)

Weinig vuurwerk op AV in Hurdagaryp

Uit alle hoeken van ons land trokken de mensen naar Hurdagaryp. een mooi dorp in het Friese land. Niet dat er een Baptisten Gemeente is in dit dorp, maar de organiserende gemeente uit Noardburgum moet het doen met een nog kleinere woonkern.

Een bijzonder welkom op deze Algemene Vergadering (AV) was er voor Orlando Bottenbleij en Wieger Sikkema als afgevaardigden van de ABC (Alliantie Baptisten en CAMA) - gemeenschap. Naar eigen zeggen kwamen zij met een open vizier, belangstellend naar de ontwikkelingen. In het bijzonder natuurlijk vanwege de lopende gesprekken om te onderzoeken of een fusie tussen de Unie en de ABC tot de mogelijkheden behoort.

Ondertussen vroeg ik andere mensen naar hun verwachtingen. Voor Ferry Bultje uit Hoogeveen was deze AV een hernieuwde kennismaking met de Unie. Hij was benieuwd of er veel veranderd was. Ja, in vergelijking met zo'n vijftien jaar terug, zou hij vast verschil gaan merken. Het was toen allemaal wat formeler en naar mijn beleving stond er meer controversie op de agenda. Zo verwoordde Yvette Onnelink dat de afgevaardigden uit Arnhem centrum dit jaar na een half uur aan voorbereiding al klaar waren. Harm Struik uit Eindhoven, die al voor het vijfde jaar de AV bijwoonde en Gerrit Kwakkel uit Kampen, die de AV voor een derde keer bezocht, vonden de agenda beiden bepaald niet spannend. Daarentegen zag Esther van de Wetering uit Enschede nog wel wat boeiende vergaderpunten. Ze noemde de ontwikkelingen rond het jeugdwerk en de aandacht voor de kleinere gemeenten. Dit punt was ook interessant voor Dirk Klein uit Deventer, die de AV voor de eerste keer bezocht. Hij was op zoek naar zinvolle sa-

menwerking. Welaan, de Unieraad wil ondersteuning op maat bieden aan de kleinere gemeenten. Het een en ander stond mooi verwoord in een handzame brochure 'Een kleine vlam – een groot vuur'. Marieke Groen uit Leeuwarden, eveneens voor het eerst aanwezig, kwam dan weliswaar weinig twintigers tegen, maar vond het toch leuk om anderen te ontmoeten en zo nieuwe input te krijgen.

Nu de inhoud. In het eerste vergaderblok luidde de vraag naar waar de meeste aandacht vanuit de Unie op moest worden gericht. Vijf items werden geboden om uit te kiezen. De meesten legden de prioriteit op missionair gemeente-zijn. Ook het jeugdwerk scoorde aanzienlijk. Vervolgens werd er willekeurig wat rondgevraagd. Een zinvol gesprek kwam hierbij niet tot stand. Eerlijk gezegd vond ik dit een gemiste kans. Moeten mensen van zo ver komen om een "spel" te spelen?

Zijn we bang geworden om elkaar open en eerlijk te bevragen naar wat ons ten diepste drijft? Discussies worden meer en meer verlegd naar de workshops. Die geven dan hooguit een indicatie, zonder dat daar werkelijk iets besloten kan worden. Vroeger vlogen de vonken er van af. Dat was niet altijd aange-naam. Nu kabbelt het wat vredig voort, maar voldoening geeft dit (mij) niet. Enfin; een kritische noot van mijn zijde. 's Avonds was er de viering rond brood en beker. Aansluitend een bruisend concert met Martin Brand en het Mission Gospel Choir. Ze wisten bijna niet van ophouden en ik kon het enthousiasme wel waarderen. Was er toch nog iets van vuur dat brandde, ook al was het voor sommige ouderen dan wellicht te luid.

Op de volgende AV hoop ik op meer vuur en wat minder "spel". Zou het kunnen?

Erik van Duyl

Foto's: Bram Postma

Donatus
verzekert vertrouwd

Donatus verzekert kerkgebouwen en alles wat daarbij hoort. Zoals doopvonten, kanselbijbels en orgels. Ook voor vrijwilligers en werkers in kerkelijke dienst hebben we passende verzekeringen. Donatus is een betrokken specialist. Klein genoeg om u persoonlijk van dienst te zijn. Groot genoeg om met een gerust hart uw verzekeringsbelangen aan toe te vertrouwen. Donatus is een onderlinge verzekeringsmaatschappij zonder winstoogmerk. Samen met u zorgen we ervoor dat wat waardevol is, behouden blijft voor onze kinderen en hun kinderen en hun kinderen...

www.donatus.nl tel. 073 - 5221700

Het moeder-kindkamp was vorig jaar een groot succes.

keer wordt gehouden. Dit is een kampweek voor alleenstaande moeders met hun kinderen. Daarbij hebben de moeders en kinderen elk een eigen programma, maar ook gezamenlijke activiteiten. 'Het idee komt uit Scandinavië en hebben we opgepikt tijdens de Europese Baptisten Vrouwen Conferentie', vertelt Lindeman. 'We hebben meer dan een jaar in de voorbereidingen gestoken, maar het was dan ook een groot succes.'

De lentefair van vorig jaar was ook geslaagd, niet in het minst omdat eenderde van de aanwezigen aangaf voor het eerst op een vrouwendag van de Unie te zijn. 'Vrouwen willen elkaar nog steeds ontmoeten', concludeert Lindeman. 'Naast een landelijke dag denken we aan regiodagen. Maar ook voor heel andere ideeën staan we open.'

Werkgroepleden gezocht

De werkgroep is dringend op zoek naar 'nieuw bloed'. 'De meeste leden draaien al jarenlang mee en hebben het gevoel dat hun inspiratiebron een beetje opgedroogd raakt. We roepen daarom vrouwen uit het land op om onze werkgroep te komen versterken. Als werkgroep vergaderen we eens in de twee maanden. Daarbij gaat het niet zozeer om het organiseren en uitvoeren van activiteiten, maar echt om het borrelen, om creativiteit, om nieuwe plannen.' Belangstelling? Neem contact op met Diena Lindeman, linkol@chello.nl.

Gerdien Karssen

Nieuwe wegen om vrouwen te verbinden

Vrouwenwerk heeft van oudsher een vaste plaats in het baptistenwerk, tot voor kort in de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging (NBVB). Inmiddels is het vrouwenwerk als taakveld binnen de Unie van Baptistengemeenten opgenomen, en probeert de werkgroep nieuwe wegen te vinden om vrouwen anno 2011 met elkaar te verbinden.

De opheffing van de NBVB heeft het moeilijker gemaakt de verbondenheid nog te ervaren', merkt Diena Lindeman, Unieraadslid voor het taakveld Vrouwenwerk. 'Sommige NBVB-groepen houden als vanouds contact met ons als werkgroep, maar er gebeurt ook veel vrouwenwerk in gemeenten waar we niets vanaf weten. Dat is wel jammer. Wat we graag zouden willen, is dat we goede ideeën als tips kunnen doorspelen naar andere vrouwengroepen. Zo inspireer je elkaar. Daarvoor juist hebben we onze

nieuwsbrief in het leven geroepen, die vier keer per jaar per e-mail wordt verspreid.'

De werkgroep krijgt in toenemende mate verzoeken om weer dagen van training en toerusting te organiseren. 'Dit hebben we meer dan dertig jaar gedaan en er blijkt nog steeds behoefte aan te zijn. Als vrouwen onder elkaar praat je anders dan in een gemengde groep en als vrouw beleef je de dingen in het leven ook anders dan als man - niet beter of slechter, maar anders. Het geloof, werk, opvoeding. Die dagen waren ervoor om aan jezelf toe te komen en bezig te zijn met je geloofsontwikkeling. In februari 2009 was de laatste keer. Als we dit weer op zouden pakken, zou mijn grote wens zijn dat we voor de invulling ook input vanuit de andere taakvelden zouden krijgen.'

Moeder-kindkamp

Een succesvol nieuw initiatief is het moeder-kindkamp dat deze zomer voor de tweede

De C van Christelijk

Neem nu een proefabonnement op het Nederlands Dagblad.

- Drie weken
 - Zes euro
- Ga naar nd.nl

Nu ook als app

nd © DE KRANT MET DE C

Ook adverteren in Baptisten.nu?

Of in één van onze andere tijdschriften

Ken de christelijke markt!

Media Result
ADVERTENTIE EXPLOITATIEBUREAU

Neem contact op met **Eddy Morren**
bel (088) 326 33 02 of kijk op www.mediaresult.nl

Are you there for me?

Een vraag die ieder van ons, bewust of onbewust, zich af en toe stelt: Zul jij er voor mij zijn als het erop aankomt? Een fundamentele vraag, ook in het leven een jongere. In de verschillende contacten die het taakveld Jeugdwerk de afgelopen tijd met lokale gemeenten heeft gehad, kwam dit punt steeds direct of indirect naar voren. Wat de jongeren het leukst vinden aan de kerk? Vriendschap, gezelligheid, ergens bij horen of dat je ergens terecht kan met je vragen.

Ook de uitspraak van een 16-jarige jongen sluit daarbij aan: 'Ik wil graag dat mensen naar mijn verhaal luisteren en proberen te begrijpen dat ik iets goed probeer te doen, maar dat het heel vaak gewoon niet lukt. Dan gaat het mis en weet je niet meer hoe je het terug moet draaien....'. Een typische voorbeeld uit het leven van jongeren. Doordat ze nog volop in ontwikkeling zijn en hun identiteit op losse schroeven staat, gaan dingen wel eens niet zoals ze eigenlijk zouden willen. Ze experimenteren met van alles om te ontdekken wat voor hen belangrijk is in het leven en om bij de groep te horen, 'cool' te zijn. Het zoekproces is leuk en uitdagend, maar ook wel heftig. En zoals dezelfde jongen toevoegt: 'Op zo'n moment zoek je eigenlijk een volwassene die gewoon zegt hoe het moet, zonder de hele tijd te zeuren dat je het niet kan. Dat weet ik zelf dan ook wel'.

Iemand bij wie je je verhaal kwijt kan en die in je blijft geloven; dat is wat je als jongere nodig hebt. Het is bemoedigend om te zien en te horen van jeugdleiders uit 'baptistenland' dat zij werkelijk zo'n plaats willen creëren. Een plek waar jongeren zichzelf mogen zijn, vriendschappen kunnen ontwikkelen en in aanraking kunnen komen met een liefhebbende God. Het draaien van een programma is een middel om dat grotere doel te bereiken en (Gods) antwoord te geven op de vraag: Zul jij er voor mij zijn? De uitdaging ligt dus niet zozeer in méér doen, maar op het aangaan van relaties met de tieners.

Maar hoe doet je dat? Een (nieuw) clubprogramma? Een kleine buddygroep? Een chill café? De Alpha Curus? Of toch een diner&talk? Wat past bij uw gemeente en jeugdgroep? Vraag eens een gesprek of training aan over bijvoorbeeld jongerencultuur, werkvormen, visie en beleid of relationeel jeugdwerk. Of laat de quickscan afnemen. Voor al uw vragen op het gebied van jeugdwerk helpen wij u graag verder; want jongeren zijn een zegen voor de gemeente en de gemeente is een zegen voor de jongeren. Dat laatste begint door het onderstaande, vanuit het hart, in de praktijk te brengen:

You're still in bed at ten
and school began at eight
You've burned your breakfast
So far ... things are goin' great.
it hasn't been your day, your week, your month, or even your year.
But ...I'll be there for you

The Rembrands, I'll be there for you (Friends-themalied)

Anita Eijkelenboom

De jongeren in Harderwijk zijn enthousiast over de buddygroepen.

'Discipelschap is het kernwoord'

Het werkt

Hoewel Riphagen niet gelooft in het klakkeloos kopiëren van een succesvol concept naar een andere gemeente met een eigen context, kan gerust worden gesteld dat het bud-dysysteem in Harderwijk in elk geval goed werkt. Dat blijkt ook uit reacties van jongeren zelf. 'Ik voel me altijd zo relaxed als ik bij jou thuis ben, ik kan heerlijk mezelf zijn', zei iemand tegen zijn buddy. En een vader vroeg aan zijn zoon:

Buddygroepen: relaties opbouwen

Jongeren die op zoek zijn naar relaties. De baptistengemeente Harderwijk werkt in dat kader alweer drie jaar met buddygroepen. Jeugdwerker Dirk Jan Riphagen vertelt hoe dit werkt.

Onze gemeente heeft op dit moment negen buddygroepen van jongeren in de leeftijd van twaalf tot twintig jaar. Een buddygroep bestaat uit vier tot zes jongeren – alleen jongens of alleen meiden – en een volwassene als buddy-leider.' De groepen komen elke twee weken een avond bij elkaar, maar er is geen vooraf afgesproken programma dat alle groepen volgen. 'Buddygroepen zijn bij uitstek relationeel van karakter, niet programmatisch. De buddy-leider richt zich primair op de jongeren, hun leefwereld, vragen, zoektocht, houding, leefstijl en is niet bezig met het geven van een programma.'

Dit is best spannend, ervaart Riphagen, omdat je het houvast van een programma mist.

'Wij geloven echter zo sterk in de voordelen van relationeel buddywerk, dat we graag het experiment en het onverwachte tegemoet gaan!' Voordelen zijn bijvoorbeeld dat de buddy-leider zich op een kleine groep hoeft te richten en dat er veel tijd is om samen te kletsen, leuke dingen te doen en bijvoorbeeld te eten. 'Er ontstaat openheid, vriendschap en meeleven met elkaar. Ook denken de jongeren zelf mee over de manier van samenkomen, wat de betrokkenheid sterk bevordert. De buddy-leiders zelf komen één keer per twee maanden bij elkaar voor bemoediging, gebed voor elkaar en intervisie. Daarnaast vraag ik hen als jeugdwerker ook regelmatig hoe het gaat.'

Voorbeeldfunctie

Doordat een buddy-leider meerdere jaren nauw met een groepje jongeren optrekt, wordt er een sterke voorbeeldfunctie ontwikkeld. 'Jongeren bekijken je leefstijl, komen bij je thuis voor de buddyavond en zien hoe je met je man of vrouw omgaat. Ze zien de cd's en boeken in je kast, de inrichting van je huis...je gewone leven als mens, als christen. Ze spiegelen zich daaraan en vragen zich af 'wil ik ook zo'n christen zijn?'. Wanneer je als buddy-leider de ontspanning, het plezier en de liefde van christen zijn kunt laten zien, heb je heel veel gewonnen...'

Iedere buddygroep is anders. 'Ja, dat is nog zo'n geweldige kracht van dit systeem', aldus Riphagen. 'We hebben groepen die in hun eerste jaar veel meer voetballen en kroketten eten dan dat ze een goed gesprek voeren. Andere groepen daarentegen gaan meteen al de diepte met elkaar in. Hoewel de buddygroepen zich langs verschillende wegen ontwikkelen, hebben we wel duidelijk voor ogen waar we met hen naartoe willen. Discipelschap is daarin het kernwoord. We zetten alles in het werk zodat jongeren Jezus leren kennen en groeien in geloof. We proberen het grote verhaal van God, zoals de Bijbel dat beschrijft, dicht bij jongeren te brengen en hen te laten beseffen dat hun eigen levensverhaal daarin past. God doet wonderbaarlijke dingen door duizenden jaren heen en op wereldschaal...maar ook heel in het klein, in dagen dat ik het moeilijk vind is Hij betrokken bij mijn persoonlijk leven.'

'Wie is voor jou een voorbeeld als het gaat om Bijbellezen?'
Antwoord: 'Mijn buddy-leider!'
En een sms-je van een jongere: 'Het buddysysteem is de beste uitvinding ooit!'

Meer weten? Lees het uitgebreidere verhaal op www.baptisten.nl.

Gerdien Karssen

Twée jubilea in Sittard Heerlen

Op zondag 10 april jl. vierde de gemeente Sittard Heerlen haar 40-jarig jubileum en het feit dat ds. Paul Prijt, al 25 jaar werkzaam was en is als voorganger van de Baptistengemeente Sittard Heerlen.

De dag begon met een dienst waarin met dankbaarheid werd teruggekeken op de afgelopen 40 jaar, maar waarin ook vooruit gekeken werd naar de toekomst. De beide voorgangers keken op heel eigen wijze, in een sketch, terug en vooruit. De gemeente mag en mocht dienen als oase. En letterlijk ontstond een oase voorin de kerk met palmboom, kameel en dromedaris. Op 40 stenen konden gemeenteleden de zegeningen schrijven die ze door de jaren heen ervaren hadden in de gemeente.

Na de dienst was er, naar goed Limburgs gebruik, vlaai bij de koffie en thee. Het voorgangersechtpaar Prijt kreeg een zelfgemaakt boek aangeboden waarvoor elk gemeentelid een eigen bladzijde had gemaakt. De zondagsschool had wel een heel bijzonder cadeau, namelijk een geit. Niet voor de familie Prijt, maar voor een gezin in Afrika, die daarmee een bestaan kunnen opbouwen. Als herinnering aan deze dag kreeg de familie Prijt een pluche geit. Een heerlijke lunch volgde met als toetje een door ds. Prijt geschept ijsje.

Aan het einde van de dag werden sterretjes uitgedeeld. Daarop kon iedereen een wens voor de gemeente schrijven. De wensen werden vastgemaakt aan ballonnen en buiten samen opgelaten.

Splinternieuw kerkgebouw in Koudum

In het weekend van 13, 14 en 15 mei heeft de gemeente Zuidwest-Friesland in Koudum met feestelijke activiteiten haar nieuwe gebouw officieel geopend. Het programma begon vrijdagavond met een koud en warm buffet dat door 150 leden en vrienden werd bezocht. Op zaterdagmiddag was er open huis en werd de naam van het gebouw onthuld: 'Het Baken'. Er was van alles te doen zoals een ballonwedstrijd voor de kinderen, een springkussen, een poffertjeskraam en een grabbelton. Zondagmorgen hield de gemeente een dankdienst en 's middags was er een dienst met genodigden. De nieuwe kerkzaal was helemaal vol, met ruim 300 mensen. 'Het is een onvergetelijk weekend geworden waarin we als gemeente rijk gezegend zijn', aldus

Foto: Jelle Ibo de Lang

voorganger Wolter Greven. 'We danken onze Heer voor zoveel zegen en zien de toekomst met vertrouwen tegemoet

om samen het evangelie in onze omgeving te verkondigen in woord en daad.'

'Eén Heer, één geloof, één doop' – Efeze 4:5

- **Dordrecht**
Monja Kolsters-van der Stel (39), Steven Pollema (26) en Hanna Pollema-van Burg (26)
- **Ede 'De Kei'**
Cor Davidse (23), Anja Mulder-Mannee (25), Harma Broekhuis-Esselink (48), Jan Paul Zeeman (29), Marloes Zeeman-Gijsbertse (26), Maarten Hamelink (34), Margreet Vermeer (49), Lisa Toet (17), Dieuwertje Gnoth (12) en Dinant Dijkman (50)
- **Emmen 'De Bron'**
Willem de Roo (54)
- **Enschede**
Carola van Oss (21), Ruud Deuzeman (29) en Joke Deuzeman-de Rijke (30)
- **Harderwijk**
Willem de Klerk (35)
- **Haulerwijk**
Riekele Kobes (54) en Froukje Kobes-Dijkstra (52)
- **'De Thuishaven' Kollumerzwaag**
Tjitske Medenblik (20), Baukje Medenblik (18), Jan Wijnsma (23), Albertje Wijnsma-Kobus (23), Theo de Vries (43) en Joukje van der Zwaag (15)
- **Lelystad**
Lieneke de Niet (25)
- **Midden-Betuwe**
Roos Krösschell (15), Willemiek Stander-van de Heetkamp (24), Jan Willem Strokop (40) en Wiesia de Wit-Figula (24)
- **Sittard-Heerlen**
Suzan Stel (31)
- **Sneek**
Arjan Binnema (15), Dagmar Tieleman (18), Aernout Ottens (20), Martha Meijerhof (20), Michelle Beerman (22), Divano van der Schaar (17), Fokke Hiemstra (17), Evita Fien (32), Sjouke Faber (25) en Pieter Hoekstra (39)
- **Utrecht 'Silo'**
Marc Boer (39), Constance Heilbron (53) en Sandra van Capelle-Zwiep (26)
- **Veendam**
Angelina Bakker-Blik (28), Tillai Barelds (34) en Chantal Barelds-van der Ende (24)
- **Veendaal**
Gerdina Schouten (21)
- **Velsen/IJmuiden**
Bart Soellaart (19) en Lennart Snijder (17)
- **Wageningen**
Jolie (22) en Sjoers (24) Verweij
- **Zuid-west Friesland**
Peter Joustra (22), Wendy de Jong (12) en Gerke Snippe (50)
- **Zutphen**
Dick Kroes (28)
- **Zwolle**
Maarten Bijlenga (33) en Doortje Bijlenga-Booij (33)

'Mijn hart is gerust, o God...' – Psalm 57:8

- **Zr. Elizabeth Veenstra-Kloosterman (89)**
19 februari 2011 – 'De Thuishaven' Kollumerzwaag
- **Zr. E. Determan-Fleury (83)**
26 februari 2011 – Velsen/IJmuiden
- **Zr. D. Kingma-Korf (88)**
4 maart 2011 – Velsen/IJmuiden
- **Zr. Geertje de Wal-Kruithof (80)**
10 maart 2011 – Noordbergum
- **Zr. Maria van den Heuvel (48)**
11 maart 2011 – Dordrecht
- **Zr. Lies Sikkema-Valster (76)**
19 maart 2011 – Lelystad
- **Zr. Ria Meijer (85)**
25 maart 2011 – Stadskanaal-Zuid
- **Br. Ben van der Veen (73)**
27 maart 2011 – Amersfoort
- **Zr. Lukje Huizinga-Scheepstra (77)**
8 april 2011 – Treebeek-Brunssum
- **Zr. Jikke Zijlstra-Reinsma (72)**
8 april 2011 – Noord-Bergum
- **Zr. Anna Martens-v.d. Veen (93)**
10 april 2011 – 'Parkkerk' Leeuwarden
- **Zr. Ankje Lourens-van den Berg (71)**
20 april 2011 – 'De Thuishaven' Kollumerzwaag
- **Br. Henk Lamain (72)**
24 april 2011 – Apeldoorn
- **Zr. Gerda Brongers (87)**
25 april 2011 – Dordrecht
- **Br. Otto Hendrikus ten Cate (76)**
29 april 2011 – Treebeek-Brunssum
- **Zr. Gatske Jantje Hoek-Doosje (75)**
4 mei 2011 – Ede 'De Kei'
- **Zr. M. de Vries-de Boer (63)**
12 mei 2011 – 'Het Baken' Emmen
- **Zr. Folien Vondel-Poppema (69)**
21 mei 2011 – Emmen 'De Bron'

Colofon

Unie van
Baptisten
gemeenten
in Nederland

Hoofdredacteur
Erik van Duyl

Redactie
Erik Roest
en Janna de Zwart

Medewerkers
Corine Meijer
Gerdien Karssen

Fotografie
Dick Vos

Vormgeving & dtp
Inpirit Media Regie, Zwolle
Peter J Jansen

Druk
Senefelder Misset Doetinchem

Adres
Raadhuisplein 6-8
3771 ER Barneveld
T 0342 – 71 24 57
E redactie@baptisten.nu
I www.baptisten.nu

Advertenties
Mediaresult
Postbus 1577
8001 BN Zwolle
T 088 – 3263300
F 088 – 3263304
E info@mediareult.nl

Aanlevering familieberichten
U kunt familieberichten e-mailen naar redactie@baptisten.nu
Sluitingsdatum: Nr. 4 van 2010 – 30 juni 2010

Blinden en slechtzienden
Baptisten.nu wordt ook uitgebracht op daisy-cd-rom en in grootletter. *Informatie en opgave:* Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 31, 3850 AC Ermelo tel. 0341 – 56 54 77

ISSN
1872-5678

DEEL JE HOOP DEEL JE GELOOF DEEL JE LIEFDE

Wij willen Jezus volgen in zijn liefde. Die liefde willen wij laten zien aan kinderen die in armoede leven. Hij staat centraal omdat Hij ons aanzet, vraagt en inspireert om op te komen voor onze naaste, ver weg en dichtbij. Doordat wij de kinderen kennis laten maken met Jezus, en ze weten dat ze geliefd zijn door hem, verandert hun perspectief en begint een diepgaand proces waarbij kinderen van binnenuit veranderen. Velen van hen groeien uit tot verantwoordelijke leiders in hun familie, kerk en lokale gemeenschap.

Compassion – Christus staat centraal